

Söngbók

2. Á íslensku má alltaf finna svar
2. Allir krakkar
2. Atti katti nóa
2. Dansað á pallinum
2. Datt í kolakassann
2. Dúkkan hennar Dóru
3. Ef þú ert súr
3. Ég á lítinn skritinn skugga
3. Ég fór í dýragröð í gær
4. Ég heyri svo vel
4. Ég langömmu á
4. Ég lonniétturarnar lét á nefið
4. Ég negli og saga
4. Ég skal mála allan heiminn
4. Ég ætla að syngja
5. Fiskurinn hennar Stínu
5. Frost er úti
6. Furðuverk
6. Grænt, grænt...
6. Hafið blá hafið
6. Hátt upp í fjöllumunum
6. Hér búálfur á bænum er
7. Hérna koma nokkur risa tröll
7. Ísland er land þitt
7. Kantu brauð að baka
7. Kondu niður

8. Krummi svaf í klettagjá
8. Kvæðið um fuglana
8. Kveikjum eld
8. Kæri vinur
8. Lína Langsokkur
9. Lítill heimur
9. Litlir kassar
9. Með sól í hjarta
9. Óskasteinar
9. Skýin
10. Snati og Óli
10. Tilfininga blús
10. Tvö skerf til hægri
10. Upp upp upp á fjall
10. Vér göngum svo léttir í lundu
10. Við erum vinir
10. Við erum söngvasveinar
10. Við klöppum öll í einu
11. Við setjum svissinn á
11. Þýtur í laufi
11. Það sem er bannað
12. Guttavísur
12. Syngjandi hér, Syngjandi þar.
12. Það var einu sinni strákur
12. Það er leikur að læra

Á íslensku má alltaf finna svar

Á íslensku má alltaf finna svar
og orða þetta og hitt sem er og var
og hún á orð sem geyma gleði og sorg,
um gamalt líf og nýtt í sveit og borg.
Á vörum okkar verður tungan þjál
þar vex og grær og dafnar okkar mál.
Að gæta hennar gildir hér og nú
það gerir enginn nema ég og þú.

Allir krakkar

Allir krakkar, allir krakkar
eru í skessuleik.
Má ég ekki mamma,
með í leikinn þramma?
Mig langar svo, mig langar svo
að lyfta mér á kreik.

Allir krakkar, allir krakkar
eru að fara út.
út með skóflu og fötu
en ekki út á götu
Allir krakkar, allir krakkar
eru að fara út.

Allir krakkar, allir krakkar
eru að fara heim.
Heim til pabba og mömmu
og líka afa og ömmu.
Allir krakkar, allir krakkar
eru að fara heim.

Atti Katti Nóa

Atti Katti Nóa
Atti Katti Nóa
Emissa Demissa
Dollara missa dei
Seta kolla missa radó
Setra kolla missa radó
Atti Katti Nóa
Atti Katti Nóa
Emissa Demissa Dollara missa dei..

Dansar á pallinum

..... dansar á pallinum,
en skellihlær.
..... er á sokkunum
og datt í gær.
..... keyrir kassabíl með á.
..... kastar boltanum til

Datt í kolakassinn

..... datt í kolakassann
Hæ fadderí fadderallala
þegar átti að pass'ann
Hæ fadderí fadderallala.
Ef hún vissi það,
þá yrði hún alveg steinhissa.
Hæ fadderí, hæ faddera
hæ fadderí fadderallala.

Dúkkann hennar Dóru

Dúkkann hennar Dóru var með sótt, sótt,
sótt.
Hún hringdi‘ og sagði lækni‘ að koma
fljótt, fljótt, fljótt.
Læknirinn kom með sína tösku‘ og sinn
hatt,
hann bankaði‘ á hurðina rattatatata.
Hann skoðaði dúkkuna og hristi sinn
haus,
„Hún strax skal í rúmið og ekkert raus.“
Hann skrifaði‘ á miða hvaða pillu‘ hún
skildi fá.
„Ég kem aftur á morgun ef hún er enn
veik þá.“

EF ÞÚ ERT SÚR VERTU ÞÁ SÆTUR

Ef þú ert súr
vertu þá sætur
sjáðu í speglinum hvernig þú lætur
ekkert er varið í sút eða seyru
teygðu á þér munnvikin út undir eyru
Galdurinn er að geta brosað
geta í hláturböndin tosað
geta hoppað hlegið sungið
endalaust
Ef þú ert fýldur þá líkistu apa
eða krókódíl sem er af fúll til að gapa
ekkert er varið í sút eða seyru
teygðu á þér munnvikin út undir eyru
Galdurinn er að geta brosað
geta í hláturböndin tosað
geta hoppað hlegið sungið
endalaust

Ég á lítinn skrýtinn skugga

Ég á lítinn skrýtinn skugga,
skömmin er svo líkur mér,
hleypur með mér úti og inni, alla króka
sem ég fer.
Allan daginn lappaléttur leikur sér í
kringum mig,
eins og ég hann er á kvöldin, uppgefinn
og hvílir sig.
Það er skrýtið, ha, ha, ha, ha, hvað hann
getur stækkað skjótt.
Ekkert svipað öðrum börnum, enginn
krakki vex svo fljótt.
Stundum eins og hugur hraður
hann í tröll sér getur breytt.
Stundum dregst hann saman, saman, svo
hann verður ekki neitt.

Ég fór í dýragarð í gær

Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
F-F-F-F, fílinn þar ég sá!
F-F-F-F, fílinn þar ég sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
T-T-T-T, tígrisdýr ég sá!
T-T-T-T, tígrisdýr ég sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
S-S-S-S, Slöngu þar ég sá!
S-S-S-S, Slöngu þar ég sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
K-K-K-K, kengúru ég sá!
K-K-K-K, kengúru ég sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
Ú-Ú-Ú-Ú, úlfalda ég sá!
Ú-Ú-Ú-Ú, úlfalda ég sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
Ég fór í dýragarð í gær og gettu hvað ég
sá!
E-E-E-E, engisprettu sá!
E-E-E-E, engisprettu sá!

Ég heyri svo vel.

Ég heyri svo vel, ég heyri grasið gróa,
ég heyri svo vel, ég heyri snjóinn snjóa,
ég heyri svo vel, ég heyri orminn mjóa,
heyri hárið vaxa,
heyri neglurnar lengjast,
heyri hjartað slá.
Þú finnur það vel, allt færirst nær þér.
Þú finnur það vel, þú kemur nær mér.
Þú finnur það vel, allt fæðist í þér,
andlitin lifna og húsin dansa
og hundurinn hlær

Ég langömmu á

Ég langömmu á sem að létt er í lund,
hún leikur á gítar hverja einustu stund.
Í sorg og í gleði hún leikur sitt lag,
jafnt sumar sem vetur, jafnt nótt sem dag.
Dag einn er kviknað í húsinu var
og brunaliðsbíllinn kom æðandi að,
og eldurinn bálað' um glugga og göng,
sat sú gaml' upp á þaki og spilaði' og söng.
Með súðinni var hún, er sigldi' hún í strand,
með síðasta skipsbátinum komst hún í land.
Í svellandi brimi var sjóleiðin löng,
sat amma í skutnum og spilað' og söng.

Ég lonníettturnar lét á nefið

Ég lonníettturnar lét á nefið
svo lesið gæti ég frá þér bréfið.
Ég las það oft og mér leiddist aldrei
því lifað gæti ég ei án þín.
La la la la la la, ljúfa
La la la la la la, ljúfa.
Ég las það oft og mér leiddist aldrei
því lifað gæti ég ei án þín.

Ég negli og saga

Ég negli og saga og smíða mér bát
og síðan á sjóinn ég sigli með gát.
Og báturinn vaggar og veltist um sæ,
ég fjörugum fiskum með færinu næ.

Ég skal mála allan heiminn

Ég skal mála allan heiminn elsku
mamma,
eintómt sólskin, bjart og jafnt.
Þó að dimmi að með daga kalda og skamma,
dagar þínir verða ljósir allir samt.
Litlu blómin, sem þig langar til að kaupa,
skal ég lita hér á teikniblaðið mitt.
Ég skal mála allan heiminn elsku
mamma,
svo alltaf skíni sól í húsið þitt.

Óskaðu þér mamma, alls sem þú vilt fá,
ennþá á ég liti, til hvers sem verða má.
Allar heimsins stjörnur og ævintýra fjöll
óskaðu þér mamma svo lita ég þau öll.

Ég skal mála allan heiminn elsku
mamma,
eintómt sólskin, bjart og jafnt.
Þó að dimmi að með daga kalda og skamma,
dagar þínir verða ljósir allir samt.
Litlu blómin, sem þig langar til að kaupa,
skal ég lita hér á teikniblaðið mitt.
Ég skal mála allan heiminn elsku
mamma,
svo alltaf skíni sól í húsið þitt.

Ég ætla að syngja

Ég ætla að syngja
Ég ætla að syngja
Ég ætla að syngja
Ég ætla að syngja lítið lag.
Hérna eru augun,
hérna eru eyrun,
hérna er nebbinn minn
og munnurinn.

Ég ætla að syngja

Ég ætla að syngja
Ég ætla að syngja
Ég ætla að syngja lítið lag.
Hérna er bringan,
hérna er naflinn,
hérna er rassinn minn
og búkurinn.

Ég ætla að syngja

Ég ætla að syngja
Ég ætla að syngja
Ég ætla að syngja lítið lag.
Hérna eru fingurnir,
Hérna er höndin,
Hérna er olnboginn
Og handleggurinn.

Fiskurinn hennar Stínu

Eitt sinn fór hún Stína litla á sjó
með pabba sínum.
Hún veiddi ofurlitla bröndukló
með öngli fínum.
Daginn eftir mamma hennar plokkfisk
bjó.
Stína vildi ei borða' hann.
„Hvað, viltu ekki fiskinn, Stína þó,"
pabbinn tók til orða.

Fiskinn minn,
nammi, nammi, namm.
Fiskinn minn,
nammi, nammi, namm.
Fiskinn minn,
nammi, nammi, namm.

Ömmu sína Stína fór að sjá,
hún spurði fréttu.
Hvað hún veitt hefði nú sjónum á.
Stína sagði þetta:
„Ég plokkfisk veiddi alveg ein
og var að borða hann..
Já, ég plokkfisk veiddi alveg ein
og var að borða hann."

Fiskinn minn ...

Frost er úti

Frost er úti fuglinn minn,
ég finn hvað þér er kalt.
Nærðu engu í nefið þitt.
Því nú er frosið allt?
En ef þú bíður augnablik
ég ætla að flýta mér,
að biðja hana mömmu mína
um mylsnu handa þér.

Furðuverk

Ég á augu, ég á eyru
ég á lítið skrítið nef.
Ég á augabrúnir, augnalok
sem lokast þegar ég sef.
Ég á kinnar og varir rauðar
og á höfði hef ég hár.
Eina tungu og tvö lungu
og heila sem er klár.
Ég á tennur og blóð sem rennur
og hjarta sem að slær.
Tvær hendur og tvo fætur,
tíu fingur og tíu tær.
Ég get gengið, ég get hlaupið,
kann að tala mannamál.
Ég á bakhlið, ég á framhlið en
innst inni hef ég sál.

Því ég er furðuverk, algjört furðuverk,
sem að Guð bjó til.
Ég er furðuverk, algjört furðuverk,
lítið samt ég skil.

Grænt, grænt...

Grænt, grænt, grænt, er grasið úti í haga.
Grænt, grænt, grænt, er gamla pilsíð
mitt.
Allt sem er grænt, grænt, finnst mér vera
fallegt fyrir vin minn, litla Jón á Grund.

Gul, gul, gul, er góða appelsínan.
Gul, gul, gul, er gamla húfan mín.
Allt sem er gult, gult,
finnst mér vera fallegt fyrir vin minn,
litla Kínverjann.

Rauð, rauð, rauð,
er rósin hennar mömmu.
Rauð, rauð, rauð, er rjóða kinnin mín.
Allt sem er rautt, rautt finnst mér vera
fallegt fyrir vin minn, litla indíánann.

Svart, svart, svart,
er sjalið hennar frænku.

Svart, svart, svart, er litla lambið mitt.
Allt sem er svart, svart
finnst mér vera fallegt fyrir vin minn,
litla svertingjann.

Blátt, blátt, blátt
er hafið bláa hafið.
Blár, blár, blár er blái himinninn.
Allt sem er blátt, blátt, finnst mér vera
fallegt fyrir vin minn litla sjómanninn

Hafið, bláa hafið

Hafið bláa hafið, hugann dregur.
Hvað er bak við ystu sjónarrönd?
Þangað liggur beinn og breiður vegur.
Bíða mín þar æskudrauma lönd.
Beggja skauta byr bauðst mér aldrei
fyrir. Bruna þú nú, bátur minn.
Svífðu seglum þöndum,
svífðu burt frá ströndum.
Fyrir stafni haf og himinninn.

Hátt uppí fjöllumum

Hátt uppí fjöllumum þar búa tröllin
Tröllumamma tröllapabbi og litli
tröllirölli
Þú sagði tröllumamma
Þú sagði tröllapabbi
En hann litli tröllri rölli sagði ekki neitt –
USS

Hér búálfur á bænum er.

Hér búálfur á bænum er á bjálkalofti
dimmunni í,
hér búálfur á bænum er á bjálkaloftinu.
Hann stappar fótum, happar hátt,
og haframjölið étur hrátt.
Hér búálfur á bænum er á bjálkaloftinu.

Hérna koma nokkur risa tröll.

Hérna koma nokkur risa tröll. Hó! Hó!
Þau öskra svo það bergmálar um fjöll.
Hó! Hó!

Þau þramma yfir þúfurnar
svo fljúga burtu dúfurnar,
en bak við ský er sólin hlý í leyni
hún skín á tröll, þá verða þau að steini!

Ísland er land þitt

Ísland er land þitt og ávallt þú geymir
Ísland í huga þér hvar sem þú fer.
Ísland er landið sem ungan þig dreymir.
Ísland í vonanna birtu þú sér.
Ísland í sumarsins algræna skrúði.
Ísland með blikandi norðljósatraf.
Ísland er feðranna afrekum hlúði.
Ísland er foldin sem lífið þér gaf.

Kanntu brauð að baka?

Kanntu brauð að baka?
Já, það kann ég.
Svo úr því verði kaka?
Já, það kann ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já, það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?
Kanntu mat að sjóða?
Já, það kann ég.
Og gestum heim að bjóða?
Já, það kann ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já, það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?
Kanntu ber að tína?
Já, það kann ég.
Stoppa í sokka mína?
Já, það kann ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já, það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?
Kanntu að sjóða fiskinn?
Já, það kann ég.
Og færa hann upp á diskinn?
Já, það kann ég.

Ertu nú alveg viss um?
Já, það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?
Kanntu að vagga barni?
Já, það kann ég.
Prjóna sokka úr garni?
Já, það kann ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já, það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kondu niður

Þegar ég var lítil var ég voða
feimin oft
og væri einhver ókunnugur skaust ég
upp á loft.
En ef að ég var úti, þegar gest að garði
bar,
ég geystist upp á hlöðuburst og settist
niður þar.

Viðlag:

Komdu niður, kvað hún amma.
Komdu niður, sögðu pabbi og mamma.
Komdu niður, komdu niður,
komdu niður, sungu öll í kór.

Svo stækkaði ég meira og þá varð
ég voða kát,
og veslings pabba og mömmu oft ég
setti hreint í mát.
Égskoppaði og hentist yfir hvað sem
fyrir var,
ég hoppaði upp á skólapak og settist
niður þar.

Viðlag:

En seinna verð ég stærri og það
verður gaman þá,
og víst er það að margt þið fáíð þá til
mín að sjá.
Þá ætla ég nú upp í tunglið strax að fá
mér far,
og finna karlinn skrýtna sem að á víst
heima þar.

Krummi svaf í klettagjá

Krummi svaf í klettagjá,
kaldri vetrarnóttu á,
::verður margt að meini::
Fyrr en dagur fagur rann,
freðið nefið dregur hann
::undan stórum steini::
Allt er frosið úti gor,
ekkert fæst við ströndu mor
::svengd er metti mína::
Ef að húsum heim ég fer
heimafrakkur bannar mér
::seppi' úr sorp að tína::

Kvæðið um fuglana

Snert hörpu mína, himinborna dís,
svo hlusti englar guðs í Paradís.
Við götu mína fann ég fjalarstúf
og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré, sem fann ég út við sjó
ég fugla skar og líka' úr smiðjumó.
Í huganum til himins oft ég svíf
og hlýt að geta sungið í þá líf.

Þeir geta sumir synt á læk og tjörn,
og sumir verða alltaf lítil börn.
En sólin gyllir sund og bláan fjörð
og sameinar með töfrum loft og jörð.

Ég heyri' í fjarska villtan vængjabyt.
Um varpann leikur draumsins perluglit.
Snert hörpu mína himinborna dís,
og hlustið, englar guðs í Paradís.

Kveikjum eld

Kveikjum eld, kveikjum eld, kátt hann
brennur
sérhvert kveld, sérhvert kveld syngjum
dátt.
Örar blóð, örar blóð um æðar rennur,
blikar glóð, blikar glóð, brestur hátt.
Hæ, bálið brennur, bjarma á kinnar slær,
að logum leikur ljúfasti aftanblær.
Kveikjum eld, kveikjum eld, kátt hann

brennur
sérhvert kveld, sérhvert kveld syngjum
dátt.

Kæri vinur (Lag: Gamli Nói)

Kæri vinur, kæri vinur,
kætumst saman hér.
Vertu hérna hjá mér
ekki fara frá mér.
Kæri vinur, kæri vinur,
kætumst saman hér.

Lína langsokkur

Hér skal nú glens og gaman
við getum spjallað saman.
Gáum hvað þú getur,
vinur, gettu hver ég er.
Verðlaun þér ég veiti,
ef veistu hvað ég heiti.
Vaðir þú í villu,
þetta vil ég segja þér:

Viðlag:
Hér sérðu Línu langsokk
tralla hopp, tralla hei,
trallahopp sa sa.
Hér sérðu Línu langsokk
já, líttu það er ég.

Svo þú sérð minn apa,
minn sæta, fína, litla apa.
Herra Níels heitir,
já, hann heitir reyndar það.
Hérna höll mín gnæfir
við himin töfraborg mín gnæfir.
Fannstu annan fegri
eða frægðarmeiri stað?

Viðlag
Þú höll ei hefur slíka,
ég á hest og rottu líka.
Og kúffullan af krónum
einnig kistil á ég mér.

Lítillm heimur

Þar er gott að vera sem gleðin býr,
þar sem gerast sögur og ævintýr,
svona er veröldin okkar
sem laðar og lokkar
svo ljúf og hýr,
lítill heimur, ljúfur, hýr,
lítill heimur, ljúfur, hýr,
lítill heimur, ljúfur hýr
eins og ævintýr.

Litlir kassar

Litlir kassar á lækjarbakka,
litlir kassar úr dinga linga ling.
Litlir kassar, litlir kassar,
litlir kassar allir eins.

Einn er rauður, annar gulur,
þriðji fjólublár og fjórði röndóttur.
Allir búnir til úr dinga linga
enda eru þeir allir eins.

Og í húsunum eiga heima,
ungir námsmenn sem ganga í háskóla,
sem lætur þá inn í litla kassa,
litla kassa, alla eins.

Með sól í hjarta

Með sól í hjarta og söng á vörum
við setjumst niður í grænni laut
Í lágu kjarri við kveikjum eldinn
kakó hitum og eldum graut.

Enn logar sólin á Súlnatindum
og senn fer nóttin um dalsins kinn.
og skuggar lengjast og skátinn þreytist
hann skríður sæll í pokann sinn.

Óskasteinar

Fann ég á fjalli fallega steina,
faldi þá alla, vildi þeim leyna.
Huldi þar í hellisskúta heillasteina,
alla mína unaðslegu óskasteina.

Langt er nú síðan leit ég þá steina,
lengur ei man ég óskina neina
er þeir skyldu uppfylla um ævidaga
ekki frá því skýrir þessa litla saga.

Gersemar mínar græt ég ei lengur,
geti þær fundið telpa' eða drengur,
silfurskæra kristalla með grænu og
gráu,
gullna roðasteina rennda fjólubláu.

Skýin

Við skýin felum ekki sólina af illgirni.
Við skýin erum bara að kíkja á leiki
mannanna.

Við skýin sjáum ykkur hlaupa, úúúúps, í
rokinu
klædd gulum, rauðum, grænum,
bláum regnkápum.

Eins og regnbogi meistarans,
regnbogi meistarans.

Við skýin erum bara grá, bara grá.

Á morgun kemur sólin,

hvar verðum við skýin þá?

Hvar þá, hvar þá, hvar þá, hvar þá,

hvar þá, hvar þá, hvar verðum við skýin
þá?

Snati og Óli

Heyrðu snöggvast, Snati minn,
snjalli vinur kæri,
heldurðu ekki hringinn þinn
ég hermannlega bæri?

Lof mér nú að leika að
látúnshálgjörð þinni;
ég skal seinna jafna það
með jólaköku minni.

Jæja þá, í þetta sinn
þér er heimil ólin.
En hvenær koma, kæri minn,
kakan þín og jólin?

Tilfininga blús

Ég finn það ofan í maga ohó.
Ég finn það ofan í fætur ohó.
Ég finn það fram í hendur ohó.
Ég finn það upp í höfuð ohó.

Viðlag:

Ég finn það hér og hér og hér og hér og
hér
hvað ég er glöð, hér inn í mér.
(reið, leið, þreytt, hress o.s.frv.)

Tvö skref til hægri

Tvö skref til hægri
og tvö skref til vinstri.
Beygja arma, rétta arma,
klappi, klappi, klapp.

Hálfan hægri hring,
hálfan vinstri hring.
Hné og magi,
brjóst og enni,
klappi, klappi, klapp.

Upp, upp, upp á fjall,
Upp, upp, upp á fjall,
upp á fjallsins brún.
Niður, niður, niður, niður
alveg niðr á tún.

Vér göngum svo léttir í lundu

Vér göngum svo léttir í lundu,
því lífsgleðin blasir oss við.
Vér lifum á líðandi stundu
við lokkandi söngvanna klið.
Tra la la la la la

Vér göngum og syngjum hér saman,
því söngurinn hann er vort mál.
Og nú verður glaumur og gaman,
nú gleðjist hver einasta sál.
Tra la la la la la

Við erum söngvasveinar

∴: Við erum söngvasveinar á leiðinni' út
í lönd ∴:
leikum á flautu, á skógarhorn, á
skógarhorn,
leikum á flautu, fiðlu' og skógarhorn.
Og við skulum dansa hopsasa, hopsasa,
hopsasa,
við skulum dansa hopsasa -
HOPSASA!!

Við erum vinir

Við erum vinir.
við erum vinir.
Ég og þú, ég og þú.
Leikum okkur saman,
leikum okkur saman.
Bimm, bamm, búmm.
Bimm, bamm, búmm.

Við klöppum öll í einu,

Við klöppum öll í einu,
við klöppum öll í einu,
við klöppum öll í einu,
það líkar okkur best.
Leiklýsing:
Allir syngja lagið og klappa taktinn.
Svo má bæta við erindum, næst má
t.d. stappa, síðan hoppa o.s.frv.

Við setjum svissinn á.

Við setjum svissinn á
og við kúplum gírnum frá, það er startað
og druslan fer í gang. Drun, drun.
Það er enginn vandi
að aka bifreið,
ef að maður bara kemur henni í gang.
Drun, drun.

Þytur í laufi

Þytur í laufi, bálið brennur.
Blærinn hvíslar: "sofðu rótt."
Hljóður í hafið röðull rennur, roðnar og
býður góða nótt.
Vaka þó ennþá vinir saman varðeldi hjá
í fögrum dal.
Lífið er söngur, glaumur, gaman.
Gleðin, hún býr í fjallasal.

Það sem er bannað

Það má ekki pissa bakvið hurð
og ekki henda grjóti oní skurð
ekki fara í bæinn
og kaupa popp og tyggjó
og ekki nota skrufjárn fyrir sleikjó
Það má ekki vaða út í sjó
og ekki fylla húfuna af snjó
ekki tína blómin
sem eru út í beði
og ekki segja ráddi heldur réði.

Þetta fullorðna fólk er svo skrýtið
það er alltaf að skamma mann
þó maður geri ekki neitt
það er alltaf að skamma mann.

Það má ekki skoða lítinn kall
og ekki gefa ketti drullumall
og ekki skjóta pabba
með byssunni hennar ömmu
og ekki tína orma handa mömmu
Það má ekki hjóla inn í búð
og ekki gefa litla bróður snúð
ekki fara að hlæja
þó einhver sé að detta
- ekki gera hitt og ekki þetta.

Þetta fullorðna fólk er svo skrýtið
það er alltaf að skamma mann
þó maður geri ekki neitt
það er alltaf að skamma mann.

Guttavísur

Sögu vil ég segja stutta
sem að ég hef nýskeyð frétt.
Reyndar þekkið þið hann Gutta,
það er alveg rétt.
Óþekkur er ætíð anginn sá,
út um bæinn stekkur hann og hoppar til
og frá.
Mömmu sinni unir aldrei hjá
eða gegnir pabba sínum. Nei, nei, það er
frá.
Allan daginn út um bæinn
eilíf heyrast köll í þeim:
Gutti, Gutti, Gutti, Gutti,
Gutti komdu heim.

Andlitið er á þeim stutta
oft sem rennblautt moldarflag,
mædd er orðinn mamma' hans Gutta,
mælir oft á dag:
"Hvað varst þú að gera Gutti minn?
Geturðu' ekki skammast þín að koma
svona inn?
Réttast væri' að flengja ræfilinn.
Reifstu svona buxurnar og nýja jakkann
þinn?
Þú skalt ekki þræta Gutti,
það er ekki nokkur vörn.
Almáttugur en sú mæða
að eiga svona börn".

Gutti aldrei gegnir þessu
grettir sig og bara hlær.
Orðinn nærri' að einni klessu
undir bíl í gær.
Onaf háum vegg í dag hann datt
drottinn minn, og stutta nefið það varð
alveg flatt.
Eins og pönnukaka, er það satt?
f.h. á mæstu síðu

Ojá, því er ver og miður, þetta var svo bratt.

Nú er Gutta nefið snúið

nú má hafa það á tröll.

Nú er kvæðið næstum búíð.

Nú er sagan öll.

Syngjandi hér, Syngjandi þar.

Syngjandi hér, Syngjandi þar,

syngjandi geng ég allsstaðar

sí og æ, æ og sí,

aldrei fæ ég nóg af því.

Einu sinni ég átti kú.

Einu sinni ég átti kú.

Hún sagði' ekki mö heldur bú, bú, bú.

Já, bísna skrytinn var kýrin sú.

Viðlag:

Syngjandi hér, Syngjandi þar,

syngjandi geng ég allsstaðar

sí og æ, æ og sí,

aldrei fæ ég nóg af því.

Viðlag:

Einu sinni ég átti geit.

Einu sinni ég átti geit.

Hún fékkst aldrei til að fara á beit,

því feimin var hún og undirleit.

Viðlag:

Ég átti klár sem Kappi hét.

Ég átti klár sem Kappi hét.

Og ef ég hnakk minn á hann lét,

hann út af lagðist og stundi' og grét.

Viðlag:

Ég átti fugl sem í búi bjó.

Ég átti fugl sem í búi bjó.

Hann aldrei söng, jafnvel ekki þó

Að undir væri leikið á píanó.

Ég átti kött sem var klókur og vís.

Ég átti kött sem var klókur og vís.

Hann aldrei nennti að eltast við mýs,

en át bara kökur og rjómaís.

Það var einu sinni strákur

Það var einu sinni strákur

sem átti lítinn bíl,

lítinn bíl, bíl, bíl,

lítinn, lítinn, lítinn bíl,

og kennslukonan sagði' honum

að semja' um bílinn stíl,

bílinn stíl, stíl, stíl,

semja' um bílinn, bílinn stíl.

Hann þorði ekki að hika,

hann hélt hún yrði reið,

yrði reið, reið, reið,

yrði voða, voða reið,

og settist við og samdi

þá sögu' á þessa leið,

þessa leið, leið, leið,

þessa, þessa, þessa leið:

Það var einu sinni strákur

sem átti lítinn bíl.....

Það er leikur að læra

Það er leikur að læra

leikur sá er mér kær,

að vita meira og meira,

meira' í dag en í gær.

Bjallan hringir, við höldum

heim úr skólanum glöð,

prúð og frjálsleg í fasi.

Fram nú allir í röð.